

Jornades confederals de l'OM

“Som veu, som força.

Juntes construïm futur”

Secretaria de la Dona. STEI INTERSINDICAL

Els propassats dies 9 i 10 de maig, un grup de treballadores i treballadors, en representació del sindicat STEI, partiren a les Jornades de l'OM ("Organización de Mujeres) a Madrid, amb el títol de **"Som veu, som força. Juntes construïm futur"**. Per primera vegada, el nostre grup comptava amb presència masculina, estava format per cinc dones (Bel Lull, Bel Simón, Camí Vic, Catalina Bibiloni i Sandra Serra) i tres homes (Sebastià Bonet, Lluís Segura i Xisco Alomar).

Després de la benvinguda i l'apertura de les jornades, la primera ponència fou a càrrec de **Carmen Castro**, economista, investigadora i, entre moltes d'altres especialitats, experta internacional en igualtat de

Gènere i empoderament de les dones a l'Administració Pública.

La seva ponència titulada *"Diàlegs, aliances i alternatives feministes per a un altre model de societat"* es fonamentava en la importància de despatriarcalitzar la societat, mitjançant una democràcia real i una vertadera igualtat entre els homes i les dones.

Digué que també és necessari acabar amb la violència de gènere i l'androcentrisme que està present a les diferents institucions públiques (sistema educatiu, polític, econòmic, jurídic, religiós...) i a la resta de la societat (mitjans de comunicació, moviments socials...).

Un altre factor a tenir en compte, avui en dia, és que

la crisi ha provocat una involució. La divisió del treball és desigual, existeix una bretxa de gènere molt marcada que s'aguditzava entre les dones amb fills menors de sis anys.

Es torna a l'esquema de cuidadora i home proveïdor. Tenir cura dels infants o de familiars majors hauria de ser responsabilitat de tots. Una responsabilitat social, col·lectiva, comú i pública.

Després de la primera ponència, es va disposar de temps per a fer un cafè i parlar sobre com havia estat d'interessant la xerrada perquè vi-

sibilitzava una realitat, la de la desigualtat de les dones, però que estava tan instaurada socialment que per a canviar-la o eliminar-la, caldria arrencar-la d'arrel i tornar a

educar la societat, des de la base, a les nines i els nins als centres educatius i a les seves llars.

Acte seguit, el públic assistent es va dividir en dos grups. La meitat van assistir a un taller i l'altra meitat, a un altre, que després s'intercanviarien a l'horabaixa:

El taller núm. 1 impartit per **Lola Ferreiro**, metgessa i feminista, amb el títol de "*Davant la frustració*", mitjançant un joc feia que la persona se sentís frustrada i després d'analitzar els sentiments que la frustració provocava, diferents en els homes (agressivitat) que en les dones (ràbia, impotència), donava eines per a eliminar-la o minimitzar-la (relativitzar o prioritzar la importància de les coses).

El taller núm. 2, impartit per una joveníssima **Jéssica Muriello**, periodista i experta en Igualtat de Gènere, versava sobre "*Ciberassetjament. Violència de gènere en les xarxes socials*". Després d'una petita explicació dels diferents tipus d'assetjaments a través d'internet i les noves tecnologies (Childgrooming, cyberdating, cyberbullying, networkmoobing, cyberstalking, sexting, sextorsion, sex-casting...), es realitzaren una sèrie d'exercicis pràctics per

a identificar-los i distingir-los en diferents situacions quotidianes.

Existeixen certes conductes, dutes a terme per cada vegada gent més jove, considerades violència de gènere, però que vénen disfressades de "fals amor romàntic": control de la ubicació a través del mòbil; demanar una foto per saber com va vestida; control de les amistats del FACEBOOK; control converses Whatsapp..., la qüestió és preocupant. S'ha de proporcionar formació al col·lectiu de professionals (docents) perquè sàpiguen tractar la situació amb les/els més joves, explicar-los que aquestes conductes no són correctes i donar-los eines per a detectar-les i combatre-les. La formació és prevenció. Existeixen apps, blogs, pàgines web i telèfons de consulta per fer front a la violència de gènere. Per exemple, té un telèfon d'atenció a la violència de gènere especialitzat en adolescents, on denunciar casos que els ocorrin a elles o a les seves familiars; l'App "Enrédate sin machismo" està pensada perquè mitjançant un joc, analitzis si la teva relació està basada en el respecte mutu o no.

El dia de dissabte acabà amb l'actuació d'un grup amateur

de teatre format per tres actrius de Melilla, una d'elles companya del sindicat SATESTES, que representaren formidablement "*Els monòlegs de la vagina*". Ens varen fer riure durant tota l'estona i, fins i tot, a qualque moment més fort ens posaren la pell, i el cor, de gallina. Totes unes professionals!

El dematí de diumenge vàrem assistir a una ponència a càrrec de na **Nuria Varela** sobre "*Les dones que parlen són perilloses*" on feia un repàs a la història de les pioneres feministes.

Al segle XIV, tenim un precedent feminista, na **Christine de Pizan**, que escrigué *de les Dames*, obra que s'atribuí a Boccaccio fins al segle XVIII. En ella parlava de política, denunciava violacions, visibilitzava la dona.

Ja en el segle XVIII, als Estats Units, destaca na **Mary Wollstonecraft**, mare de na Mary Shelley, creadora de la novel·la, que va escriure el text fundacional del feminisme, *Vindicació dels drets de la dona (1792)*. A Europa, el Feminisme arriba amb la Il·lustració (primera onada feminista), i sofreix la seva primera derrota perquè no és capaç de rompre amb el pensament androcentrista que hi impera. Prohibeixen els clubs

femenins, que les dones puguin participar en política i que es puguin reunir al carrer més de cinc dones juntes.

Serà a la segona onada feminista, el **Feminisme liberal sufragista** que s'inicia el 1848, quan les dones demanaran els seus drets de ciutadania i el dret a l'educació.

Al segle XX, en el període entre guerres, el Feminisme mor d'èxit, ja havia aconseguit tot el que s'havia proposat, el dret al vot i a la educació. Però als anys 60 es produeix la tercera onada feminista, reactivada per dos llibres *El segon sexe* de **Simone de Beauvoir** i *La mística de la feminitat* de **Betty Friedan**. Es comença a prendre, un altre cop, la paraula des del moviment social en contra de l'estereotip de la violència de gènere, de la desigualtat...

Finalment, comentar que aquestes Jornades han estat, per a totes i tots nosaltres, molt constructives, però han fet evident que encara hi ha molta feina a fer per aconseguir la igualtat real entre dones i homes, al món laboral, a la nostra societat i a la vida familiar. I encara que, cada vegada, hi ha menys discriminació cap a les dones, queda molta feina per fer, però també moltes ganes de participar en el canvi. ■